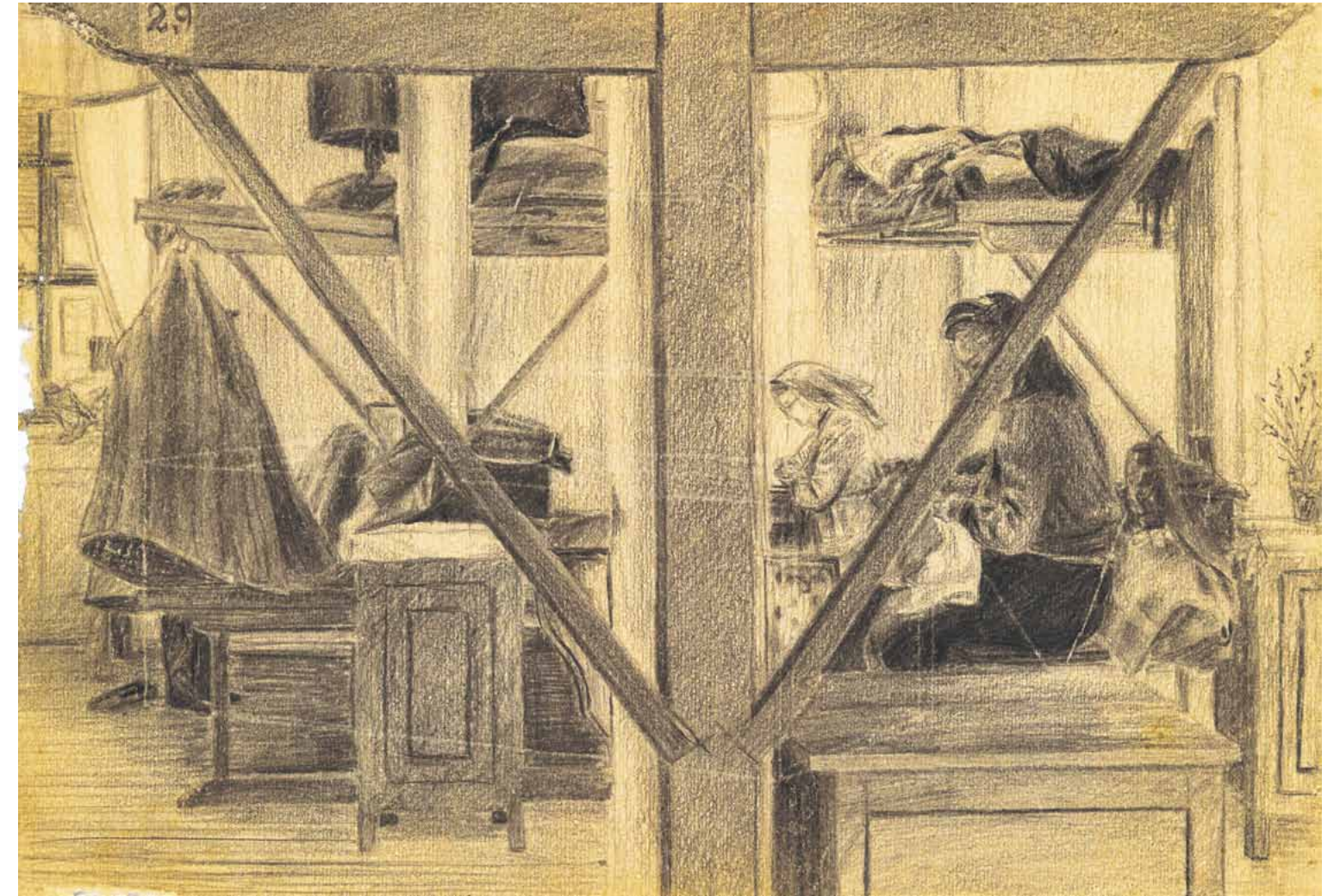
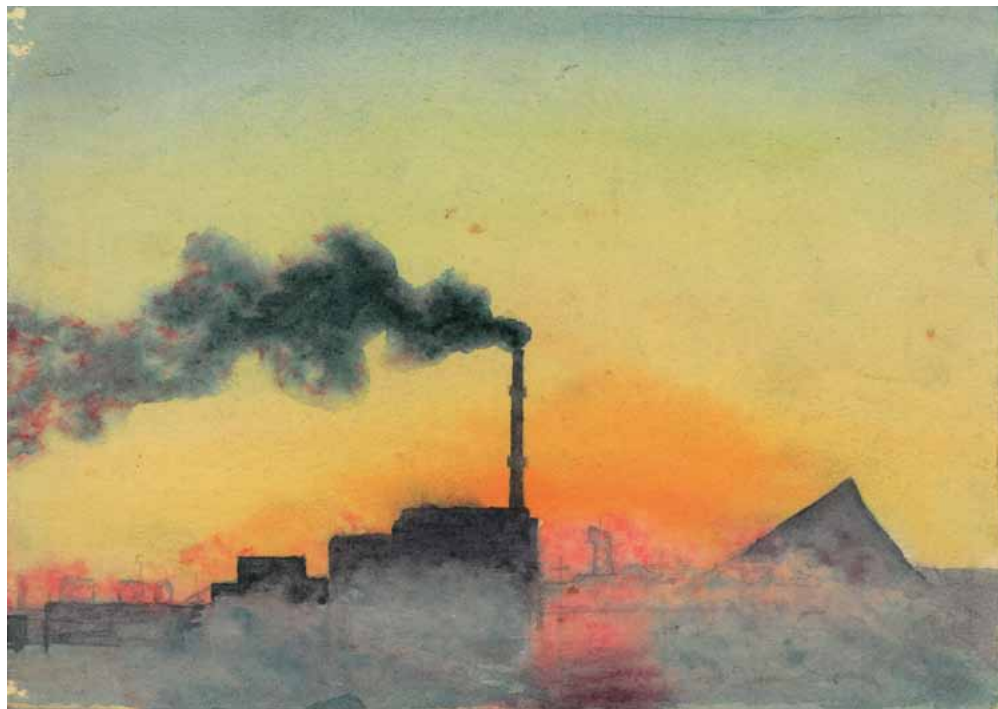

Jadvyga BIELIAUSKIENĖ

1929–2009

Mokėsi Kretingos ir Palangos gimnazijose. Jos tėvas A. Šilauskas, slapyvardžiu „Mėnulis“, rėmė Lietuvos partizanus, kurie rinkdavosi jų sodyboje. Būdama gimnazistė ji įsitraukė į pasipriešinimo veiklą, buvo B grupės partizanė, slapyvardžiu „Šatrija“. Suipta 1948 m., nuteista 25 metams laisvės atėmimo ir įkalinta Intos lageryje Komijoje. Po J. Stalino mirties išlaisvinta 1956 m. Nuo 1971 m. J. Bieliauskienė vėl ėmėsi pasipriešinimo veiklos, aktyviai kovojo prieš tikinčiųjų persekiojimą, platino pogrindinę savilaidos spaudą, dirbdama su jaunimu rengė politines patriotines menines programas. Už tai antrą kartą suimta 1982 m. ir nuteista 4 metams laisvės atėmimo ir 3 metams trepties „už valstybės pagrindų griovimą“, kalinta iki 1986–ųjų. Atlikus įkalinimo bausmę, „Perestroikos“ laikais dėl tarptautinių žmogaus teisių organizacijų, JAV prezidento R. Reagano ir kitų demokratinių šalių politinių lyderių spaudimo buvo atleista nuo trėmimo bausmės ir išlaisvinta 1986 m. Grįžusi įsiliejo į Sąjūdžio, Krikščionių–demokratų partijos ir kitų organizacijų veiklą, platino Sąjūdžio spaudą. Po kruvinųjų 1991–ųjų Sausio įvykių įkūrė Lietuvos Nepriklausomybės gynimo Sausio 13–osios broliją, buvo jos vadovė. Apdovanota Sausio 13–osios atminimo medaliu 1992 m., Vyčio kryžiaus 4–ojo laipsnio ordinu 1998 m., Lietuvos Nepriklausomybės medaliu 2000 m.

Piešinys vaizduoja lagerio barako interjerą. *Inta, Komijos ASSR, XX a. 6-asis dešimtmetis*

„Piešti pradėjo Intos lageryje. Leidus kaliniams palikti lagerio teritoriją, lankė piešimo pamokas pas sutiktą tarp kalinių piešimo mokytoją, kuris J. Bieliauskienės teigimu, buvo ėjęs mokslus Paryžiuje. Aktyviau piešė dar kurį laiką grįžusi į Lietuvą, bet vėliau tai užgožė kiti darbai. Baigusi visuomeninę veiklą ketino grįžti prie piešimo ir rašymo, bet amžius ir liga kitaip sutvarkė likimą.“

Sūnus Žilvinas Bieliauskas

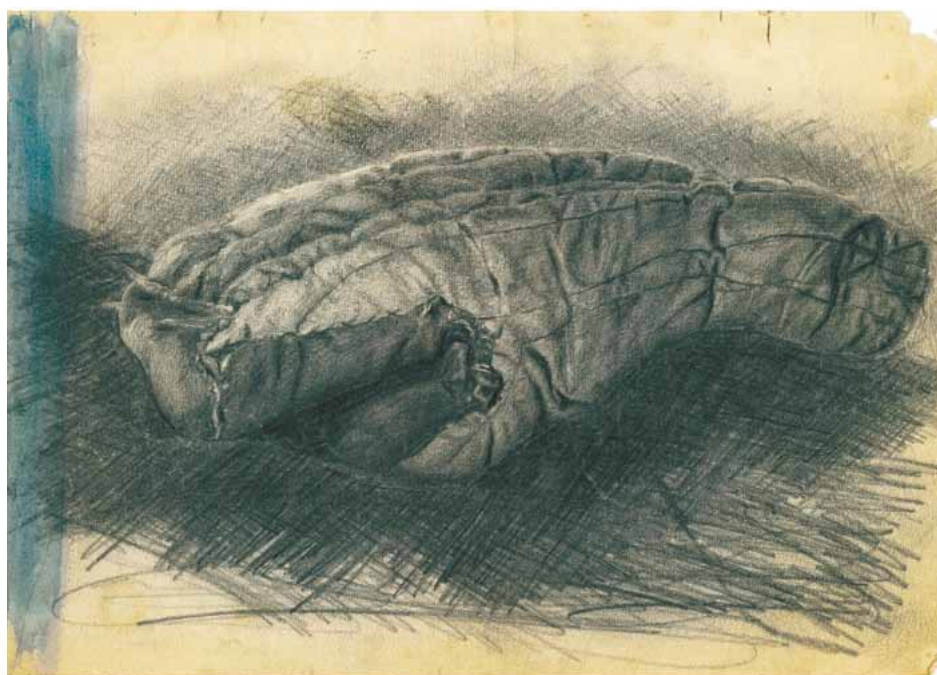
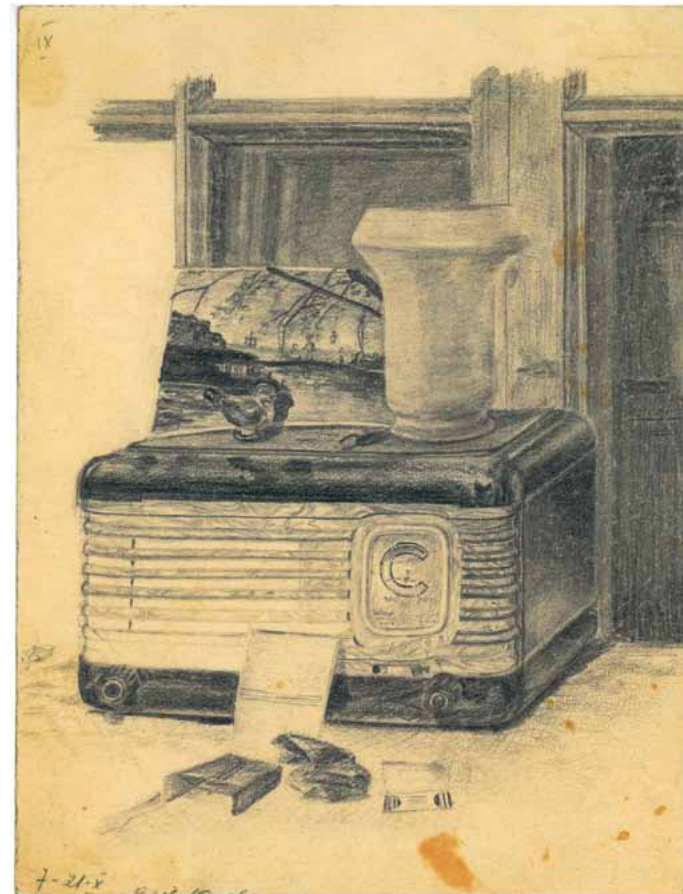

„Aš vartau popieriaus lapus su jos piešiniais ir akvarelėmis iš Intos lagerio ir netrukus po paleidimo. Saurės šalčio įelektrintas oras, stingstantys dūmų kamuoliai iš kaminų, naktinis sniego blizgesys, o taip pat natiurmortai, nušiurusi darbinė pirštinė, nunešiotas lagery batas. Viskas su smulkiomis detalėmis. Matosi, kaip šviesa žaidžia „Šipro“ odekolono buteliuke, kaip ji atsispindi elektros lemputės išgaubtume, kaip natūraliai šešėliuojasi audeklo klostės. Paskui nugirsdavau pokalbių nuotrupas, kaip ji mokėsi piešimo, kai po Stalino mirties palaipsniui buvo lengvinamas kalinių gyvenimas ir jiems buvo leista net gyventi Intos miestelyje.“

Ž. Beliauskas

„Kai gimimo dienos mano marti su sūnumi jai padovanojo taip nuo seno vertintą Leningrado akvarelinių dažų rinkinį su aiškia potekste, kad linki nuo visuomeninės veiklos sukti daugiau prie savo įgimtų gabumų, ji reagavo sakydama, kad dar dviejų metų prireiks, kol sutvarkys kaip dera Sausio 13-tosios Brolijos reikalus, o tada jau atsidės piešimui ir memuarų rašymui. Tačiau ji nesulaukė tų dviejų metų.“

Ž. Beliauskas

J. Bieliauskienė dailės „studijoje“ Intoje, kur lankė pamokas pas piešimo mokytoją, studijavusį Prancūzijoje.

„Seimo tribūnoje J. Bieliauskienė atsirado galima sakyti atsitiktinai. 1990 kovo 11 d. ji buvo Seime. Atėjo laikas, kai buvo greitai, improvizuotai planuojama, kas įteiks Lietuvos herbą iš kart po Nepriklausomybės pasklebimo. Virš J. Bieliauskienės sėdėjęs Algirdas Kaušpėdas pasilenkė ir pasiūlė būtent jai įnešti į sceną herbą. Ji sutiko tai kaip Dievo ženklą. Atėjus momentui, žengė nešina herbu tiesiai į tribūną, kur pasakė improvizuotą kalbą, kurią vėliau apibūdino kaip grynai Dievo siųstą įkvėpimą. Prisimenu, kad ji parodė: „Aš ateinu iš lagerių...“ Viskas buvo visiems netikėta ir gana emociinga. Į ją nukrypo visos kameros ir fotoaparatai. Tiesiogiai transliavo televizija.“

Ž. Beliauskas

Господин Президент!
Мы - женщины, политзаключенные Советского Союза, находившиеся в заключении в лагере Архангельская СЗЛ. Мы в настоящее время находимся в лагере Фрунзе, куда мы были переведены в 1988 году. Мы хотим выразить вам нашу благодарность за то, что вы сделали для нас в лагере Фрунзе. Мы благодарим вас за то, что вы сделали для нас в лагере Фрунзе. Мы благодарим вас за то, что вы сделали для нас в лагере Фрунзе.

Таблица избранных

№	Имя	Дата рождения	Дата избрания	Голосов	Процент	Замечания
1	Альбина Юркович	17.02.22	17.02	54	34.5%	
2	Елена Павлова	11.20	11.20	30	19.0%	
3	Елена Павлова	11.20	11.20	49	31.0%	
4	Елена Павлова	11.20	11.20	7	4.5%	
5	Елена Павлова	11.20	11.20	23	14.5%	
6	Елена Павлова	11.20	11.20	16	10.0%	
7	Елена Павлова	11.20	11.20	52	33.0%	
8	Елена Павлова	11.20	11.20	4	2.5%	
9	Елена Павлова	11.20	11.20	64	41.0%	
10	Елена Павлова	11.20	11.20	25	15.5%	
11	Елена Павлова	11.20	11.20	12	7.5%	
				238	100%	

Badavimo lentelė
Viršuje: Laiškas Ronaldui Reaganui

„Sveikinimą pasiuntė politinės kalinės iš Mordovijos lagerio. Perskaičiusi laikraštįje apie rinkimus, J. Bieliauskienė sakė, kad Dievas turi padėti jam vėl tapti prezidentu, nes ji meldžiasi. Taigi, nutarė parašyti sveikinimą, kuris sudėtingais keliais pakliuvo Reaganui ant stalo antrą dieną po išrinkimo. Jis buvo sužadintas ir tikime, kad dar tvirčiau gynė žmogaus teises.“

Su R. Reaganu J. Bieliauskienė buvo susitikusi Prezidentūros bibliotekoje. Susitikimą organizavo JAV Lietuvių bendruomenės Vakary apygardos vadovai.

Jie pakvietė ją į Sausio 13-tosios minėjimą jos viešėjimo Los Angeles metu. Tame bibliotekos muziejuje demonstruojamas jos ranka rašytas sveikinimas Prezidentui išrinkimo antros kadencijos proga.“

Ž. Beliauskas

